

BLOM!

Wolkenkoekoeksland

Al diverse decennia doen mensen in de wereld van de ICT, gesteund door mensen uit de wereld van de bedrijfskundige processen, talloze verwoede pogingen om de medewerker het kantoorpand uit te krijgen. Voorbeelden hiervan zijn de thuiswerkplek voor productiviteit anytime en anywhere, outsourcing of outtasking en nu is het weer cloudcomputing. Sluit je maar aan op de wolk en je kunt overal werken. Evenzo zijn de IT-verbindingen voor de ICT-wereld sinds de eerste pogingen de bottleneck geweest: een knelpunt, maar wel onmisbaar. Nu is dat niet anders. Reisverbindingen zijn voor bedrijfskundigen ook altijd een knelpunt geweest, maar ze waren zeker niet onmisbaar: liever reduceerde men de reistijd zo veel mogelijk. Straks reizen we de halve dag naar kantoor en werken tijdens het reizen. De andere helft van de dag doen we hetzelfde, maar dan in omgekeerde richting. Daarmee geven we invulling aan de eeuwenoude wijsheid dat het gaat om de reis in plaats van de eindbestemming. Het draait dus om de verbindingen, niet om wat er aan de uiteinden van die verbindingen beschikbaar is. We hebben immers alle denkbare technieken in huis om de wolken van virtuele werelden te voorzien, terwijl werkplekken niets meer zijn dan variaties op het thema communiceren. Daartussen zit de grote beperking: hoe willen we onze bedrijfsprocessen inrichten? Hier spelen zwaardere motieven als vertrouwen, controle en de voorkeur voor een maatschappelijke inrichting. De techniek loopt al een poosje tegen de beperkingen van de maatschappij aan.

Aan de ene kant is er het constante voortduwen vanuit de techniek: meer van hetzelfde in een steeds kleinere verpakking en om een steeds groter publiek te verleiden. Aan de andere kant zet men telkens harder de rem erop: 'het is wel genoeg zo!', 'stop de consumptiemaatschappij!' of 'stop de anonimisering van de samenleving!' In de IT zijn we gewend om steeds maar achter die technische wonderen aan te lopen om daarmee, klakkeloos, de 'gebruikersvraag' in te vullen. De recente economische crisis is wellicht het sterkste voorbeeld van een noodrem op die handelswijze. De eindgebruiker wil altijd het onderste uit de kan, zo klinkt het in menig IT-managementkamertje. Een onterechte dooddoener. Wat de eindgebruiker wil, is gewoon zijn of haar werk doen met het ter beschikking gestelde gereedschap. Tot de IT haar intrede deed, gebeurde dat ook, maar Het IT-gereedschap heeft de nare

eigenschap eerder tegen dan mee te werken. Het is een dwingeland, een kapstok voor excuses en een peilloze bron van oeverloze gesprekken die overal over gaan, behalve over het werk. Dat was anders geweest wanneer de IT gewoon deed wat hij moest doen, altijd en overal. Al vanaf het geboorte van de informatietechnologie is dat een utopie, maar in de loop der jaren is iedereen het toch als een vanzelfsprekendheid gaan accepteren. Om daar verandering in te brengen, zoeken we het antwoord op de vraag 'hoe komt het dat de IT niet werkt?' IT is een contradictie. In de basis extreem eenvoudig, maar door die veelheid aan eenvoudigheden uiterst complex. De kern van de IT is het domein van enkelingen, wiens naasten de techniek populariseren tot een niveau waarop iedereen er verstand van meent te hebben. Als een virus heeft het zich over de aardbol verspreid en werkelijk iedereen besmet. Iedereen heeft ermee te maken, net als met het weer. We zien of lezen allemaal het weerbericht, om direct daarna te roepen dat er echt niets van klopt. Met de IT is dat niet veel anders. En in beide gevallen hebben we gelijk. Net als het weer is IT onontkoombaar. Cloudcomputing, met al zijn maatschappelijke neveneffecten, wordt realiteit. Op dit moment zijn we nog maar amper uit de startblokken vertrokken en hangt de cloud nog zo laag bij de grond dat hij af toe meer op mist lijkt. Het grote publiek zal daarom nog wel een tijdje wachten voor het ermee in zee gaat. In de cloud is het voorlopig nog vrij basic technologie wat de klok slaat. Het gaat nog even duren voor de beloften van de marketingmachine waarheid worden.

Ook hier herhaalt de geschiedenis zich: met simpele technieken wordt weer een complex vraagstuk opgelost. De huidige generatie technologen behoeft aanvulling van een nieuwe generatie genieën voordat het concept volwassen en dus echt bruikbaar wordt. Dan pas is van het complexe breiwerkje een solide basisstructuur gemaakt. Het is daarom verstandig om nog wat katten uit hun respectievelijke bomen te kijken voor we de stekker in de wolk prikken. De laaghangende bewolking is wel dichtbij, maar de tol zit in de wolk. Hoge sluierbewolking is overzichtelijk en transparant. Als je gebruikmaakt van bulkaanbiedingen, is de lange weg ernaartoe ook stukken goedkoper.

JAN BLOM

is manager operations bij Ictivity bv.